

„Jsi ve skvělé formě, babi!“

Mám 82 let a 8 dětí, 25 vnoučat a 2 pravnoučata. Již přes 30 let jsem supernumerářkou a každý den děkuji Bohu za moje povolání do Opus Dei a za povolání dvou z mých dětí. –
Kay Kiernan, Dublin, Irsko

05.06.2008

Stejně jako většina lidí jsem ve svém životě zažila velké radosti i trápení. Jsem za ně Bohu vděčná, protože mě k Němu tolik přiblížily.

Moje povolání do Opus Dei mi pomohlo pochopit, že být matkou a babičkou je jedním z nejdůležitějších úkolů na světě. My matky potřebujeme silnou víru, abychom tuto víru mohli předat dalším generacím.

Občas se mne moje vnoučata ptají: „Babi, ty jsi pořád šťastná. Proč?“ Vždycky jsem jim odpovídala: „Protože mám ráda Boha a Bůh má rád mě.“ A teď říkají: „Jsi ve skvělé formě, babi“ a než mohu něco odpovědět, dodávají: „Jasně, my víme. To je protože máš ráda Boha a On má rád tebe!“

Můj manžel, který zemřel před mnoha lety, měl potíže s pitím, které byly pro nás všechny velmi náročné. Nějaký čas poté, co jsem vstoupila do Opus Dei, nechápal dobře moje povolání a někdy mi ztěžoval účast na rozmluvách a rekolekcích. Svěřila

jsem tu obtíž svatému Josemaríi
Escrivovi, zakladateli Opus Dei.

Jak se můj manžel seznamoval se sv.
Josemarií, začal se kousek po kousku
měnit. Potkal kněze Díla, který mu ty
věci vysvětlil a brzy se stal
kooperátorem. Příležitostně, když
jsme šli do postele, aniž bychom se
pomodlili modlitební kartičku ke sv.
Josemaríi, se po chvíli vzbudil a
volal: „Ó, musím vstát a pomodlit se
tu kartičku!“

Při jedné příležitosti jsem ho
zaslechla říci „Svatý Josemario, ty mě
nikdy nenecháváš o samotě,“ jakoby
v žertu. Myslím, že sv. Josemaría ho
„nutil“ modlit se. Myslím, že naše
úcta ke sv. Josemaríi pomohla
našemu manželství. Dostalo se do
stavu, kdy jsme mnoho skutků
zbožnosti konali společně. Ptával se
mne „Vykonala jsi dnes svoji
návštěvu?“ (myslel tím návštěvu

Nejsvětější Svátosti) a jindy říkal „Kdy se pomodlíme růženec?“

V posledních hodinách svého života byl na intenzivní péči. Doktoři jej potřebovali připojit na dýchací přístroj, ale než to udělali, poprosil mne, abych v kapse jeho pyžama našla modlitební kartičku sv.

Josemaríi a umístila ji na místo, kde ji mohl vidět. Dala jsem ji na zed' před ním.

Opus Dei mi pomohlo (stejně jako pomohlo mému muži) přiblížit se k Bohu; učinit Jej nejdůležitější osobou mého života, ať se děje cokoli. Víím, že Bůh mě miluje a postará se o mě. Opus Dei je mojí pomocí na cestě k nebi. Má láska k němu začala před více než třiceti lety a stále den za dnem roste.

Naučila jsem se, jak se skutečně modlit; těším se na dvě půlhodiny rozjímavé modlitby, které konám každý den a které jsou součástí

života všech v Opus Dei. Snažím se chodit do kostela, kde mohu být tváří v tvář Našemu Pánu ve Svatostánku. Cítím se tam být k němu tak blízko. Samozřejmě mám suchopárné dny, kdy se nezdá být tak blízko, ačkoliv moje víra mi říká, že je. Tehdy říkám Našemu Pánu: „Promiň, Pane, myslím, že dnes se Ti nedokážu přiblížit.“

Jiné dny jsem téměř zastrášena pochopením, že mne Bůh vidí a miluje. A vždycky k nám přivádí Naši Paní. Vypadá to jako by říkal: „Víte, že moje matka je tady a také vás miluje. Když se chcete přiblížit ke mně, musíte se přiblížit také k ní.“

Opus Dei mě naučilo, že mohu být svatá právě tady v mém domě, v kuchyni, v zahradě. Mohu milovat Boha v nejmenších věcech mého dne: správné zavírání dveří, úklid domu; to všechno může být obětováno Jemu. Je to tak prosté a přitom tak

hluboké. Je to poselství, které se kolem sebe snažím šířit, jak jen mohu, počínaje u mé rodiny a přátel.

Každý den děkuji za své povolání do Opus Dei a budu se i nadále snažit předávat poselství Opus Dei. A jaké je to poselství? *TY* můžeš být svatý, ať jsi kdekoliv.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/jsi-ve-skvele-forme-babi/> (22.03.2026)